

[Taanquist]

modvirker den integration, der var et led i særforsorgens udlægning.

Hr. Brixtofte og fru Agnete Laustsen har dygtigt varetaget de højere indkomsters interesser, for det er jo det, man gør, når man går imod en indtægtsregulering af de sociale ydelser. Man går altså stadig væk ind for, at alle uanset indkomst skal kunne hente selv ganske små beløb på bistandskontoret.

Når man så ser rækken af de samme partiers besparelsesforslag med en lægeafgift i spidsen, så vil man se, at de netop sigter imod at ramme de dårligst stillede.

Hr. Jørgen Junior peger på, at han ikke vil være med til at spare over for pensionister. Jo, det vil hr. Jørgen Junior godt, når bare han får lov til at pakke det godt ind. Man kan jo blot læse fremskridtspartiets ændringsforslag til finansloven, og man kan også læse det ændringsforslag, som de er enige med venstre om, om besparelser på sygesikringens fribefordring, der jo hovedsagelig drejer sig om fribefordring af pensionister; alle andre er jo ryddet ud af denne lovgivning nu. Hvis bare man pakker det godt ind, så folk ikke kan se det, vil man også godt fra fremskridtspartiets side være med til at spare over for pensionisterne.

Fru Agnete Laustsen siger, at der skal spares også på det sociale område, og når det ikke er dem med de højere indtægter, der skal spare, hvem er det så, der skal spare?

Jeg ville egentlig ikke gå ind i en diskussion med fru Anne Grete Holmsgård om § 37 i bistandsloven. Jeg vil bare sige, at udviklingen har vist, at det er nødvendigt at lægge et loft over de ydelser, der kan hentes efter bistandslovens § 37, fordi det efterhånden er meget store beløb, der udbetales på den måde.

Med hensyn til spørgsmålet om, at klienterne får hjælp til at nedbringe deres faste udgifter, mener jeg nu nok, det er noget af en misforståelse. Man har altid, når man udmålte hjælp efter § 37, skullet skele til de fremtidige levevilkår, og herunder vil det være nødvendigt at give gode råd med hensyn til, hvordan klienten kan nedbringe sine faste udgifter. Det nye og det, som 3 måneders perioden drejer sig om, er, at der i den første 3 måneders periode bliver mulighed for en langt lempeligere sagsbehandling, der bliver til gavn både for klienten og for administrationen.

Hagen Hagensen (KF):

I skatte- og afgiftsudvalget fik vi oplysninger om, hvilken virkning det ville have for forskellige indkomststørrelser med de afgifter og skatter, som vi antagelig nu i løbet af et stykke tid bliver stillet over for som en kendsgerning, som vedtaget af dette ting. Skatte- og afgiftsministeren besvarede spørgsmålet ved at videreføre den tabel, der var over indkomstkatterne, til husstandsindkomster i forskellige intervaller under den forudsætning, at der fra 1980 til 1981 var en stigning på 8 pct. i indkomsten. Og når man havde gjort det, fik man at vide, at forøgelsen af afgifterne på energi og af momsens ville komme til for de forskellige husstandsindkomster at betyde så meget, at den, der i 1980 har en indkomst på 80.000 kr., vil komme af med 3.526 kr. mere i skatter og afgifter, og den, der havde en indkomst i 1980 på 150.000 kr., ville komme af med 9.593 kr. mere pr. år. Det er i snit ca. 300 kr. eller 800 kr. om måneden for disse familier. Man spørger sig selv, hvor de skal tage dem fra.

Men så spørger man naturligt videre: ja men hvad vil dette betyde, hvis man samtidig går hen og tager nogle sociale ydelser fra de pågældende i kraft af det nye socialindkomstbegreb, som man her er i færd med at drøfte? Og derfor spurgte vi i skatte- og afgiftsudvalget, om vi måtte få den tabel ført videre med, hvad det vil komme til at betyde med de nedsatte ydelser for en række husstande, der nu ville blive følgen af socialindkomstbegrebets indførelse. Her har vi fået et intetsigende svar i skatte- og afgiftsudvalget, der er afgivet af socialministeren, og som fortæller, at man ikke har beregninger om disse forhold, fordi de sociale ydelser bør følge af den sociale indkomst; de er ikke opdelt i indkomstintervaller. Det findes ikke.

Man får videre at vide, at det vil betyde, at man skal have nogle konkrete antagelser om familiens forhold, herunder antallet af børn, hvilke ydelser man modtager, om der er tale om pensionister m.v. Det behøver vi jo ikke at fortælle, når vi stiller spørgsmålet, for lige så vel som skatte- og afgiftsministeren kan opstille dette på basis af en husstandsindkomst af den ene eller den anden størrelse, måtte det også være muligt for ministeren, der har denne lov, og måske også for skatteministeren at bede om at få klaret